

er enig med ham. Det ærede Medlem har Ret i, at der aldrig bliver fuldstændig Lighed heller ikke med en fuldstændig gratis Skole, fordi Skolen ikke kan lægges ved Hvermands Dør. Det gaar der ligesom med saa meget andet; ikke enhver kan faa en Jernbanestation ved sin Dør. Der vil blive Udgifter for dem, der bor en 2—3 Mil fra Skolen, som *de* ikke har, der bor lige ved den.

Det ærede Medlem mente ogsaa, at gratis Skole nødvendigvis maatte føre til Overklasseskole. Der mener jeg, det ærede Medlem har ganske Ret. En Skole som den, der foreslaas i det foreliggende Lovforslag, hvor — lad os kalde det Overklassen — Folk med 12,000—15,000 Kr. og mere i Indtægt skal betale 28 Kr., vil i høj Grad føre til en Overklasseskole. Vil ikke enhver være opfordret til at røsonnere som saa: Skal jeg alligevel betale 28 Kr. i den offentlige Skole, som jeg maaske ikke sympatiserer med, betaler jeg selvfølgelig med dobbelt Fornøjelse 28 Kr. til en Skole for mig og mine lige, som jeg faar indrettet, som jeg vil? Det vil føre lige ind i Overklasseskolen, det vil derimod den gratis Skole ikke gøre. Jeg antager, vi begge gaar ud fra, at den gratis offentlige Skole suppleres med Tilskud til den private Skole; jo højere Tilskud der gives til Privatskolen, desto mindre Overklasseskole bliver den. Hvis den faar Halvdelen af sine Udgifter dækket, vil den kun koste 14 Kr. for de mindre velstillede — jeg tænker stadig paa Lovforslagets Ordning —, og skulde den kunne faa 24 Kr., vil den kun koste 4 Kr., og jo mere demokratisk den bliver, desto mere vil den blive for jævne Folk. Da jeg har en lille Svaghed for Princippet: Gratis Skole, vil jeg gøre gældende, at den gratis Skolegang ikke fører til Overklasseskolen, medens derimod en Skole som den foreslaaede netop vil gøre det.

Borgbjerg: Partiet Venstres Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen), savnede fra den højtærede Undervisningsministers Side en Tak til alle Partier, ogsaa hans eget, for den sympatetiske Stilling, de havde indtaget til dette Lovforslag. Jeg kan for mit Vedkommende godt forstaa, at den højtærede Minister ikke fremsatte denne Tak, thi ganske vist lød der fra det ærede Medlems Side velvillige Udtalelser overfor Lovforslaget, saaledes var det det ene Sekund, men det næste Sekund hørte man Udtalelser om, at han ingen Tro havde

paa, at vi kunde blive færdige med Behandlingen af Lovforslaget i denne Rigsdagssamling, men at man maatte gaa til en midlertidig Ordning. Det forekommer mig, at der i det ærede Medlems Røst kæmpede to Sjæle, det ene Øjeblik havde den ene og det andet Øjeblik den anden Overtaget. Dette hænger vel sammen med, at den virkelige Stilling er, at der i det ærede Medlems Parti ikke gør sig en ensartet Opfattelse gældende overfor dette Lovforslag. Forholdet er vel det — og saa kan vi lige saa godt tale derom —, at der i Partiet Venstre har vist sig et Flertal — og det glæder jeg mig over, saaledes tror jeg, det maa være —, hvis Ordfører er det ærede Medlem fra Vinderup, og som staar velvilligt overfor dette Lovforslag og gerne saa det gennemført — det ærede Medlem har jo sagt, at var der Tid nok dertil, vilde han være med til at gennemføre det, han er kun bange for, at Tiden ikke skal slaa til —, og at der paa den anden Side i Partiet er et Mindretal, som under Forhandlingerne her er blevet repræsenteret af det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) og det ærede Medlem fra Kolding (Laursen), som ikke ønsker at gaa med til dette Lovforslag. For at dække over denne Modsætning i sit Parti og for at kunne blive en Slags Ordfører for hele Partiet er det, den ærede Ordfører griber til denne Udvej: En midlertidig Ordning. Saaledes er vel Forholdet. Nu tror jeg, det vilde være bedre, om det traadte klart frem, og om Flertallet i Partiet Venstre gik med de andre Partier, Højre, de Radikale og Socialdemokraterne, som for det overvejende Flertals Vedkommende er stemte for Sagens Gennemførelse, og støttede os deri. I saa Fald vilde det ærede Medlem ganske sikkert faa en varm Tak fra Undervisningsministeren, jeg tror ikke, den vilde udeblive, fra vor Side skal den i alt Fald ikke udeblive. Det vilde være at sætte Sagen over Partiet; det vilde være en naturlig Ting, at Medlemmerne af Partiet Venstre stemte hver efter sin saglige Overbevisning og i en saadan Sag satte Partiets Sammenhold, Partiets fælles Interesser, Valghensyn o. s. v. ganske til Side for Sagens Skyld. Hvis Partiet Venstre stillede sig saaledes, at det satte Sagen over Partisammenholdet, nærer jeg aldeles ikke Tvivl om, at Lovforslaget vilde blive gennemført.

Men det ærede Medlem fra Vinderup vil, som sagt, gaa en Mellemsvej, vil holde Spørgsmaalet svævende, vil holde Partiet